

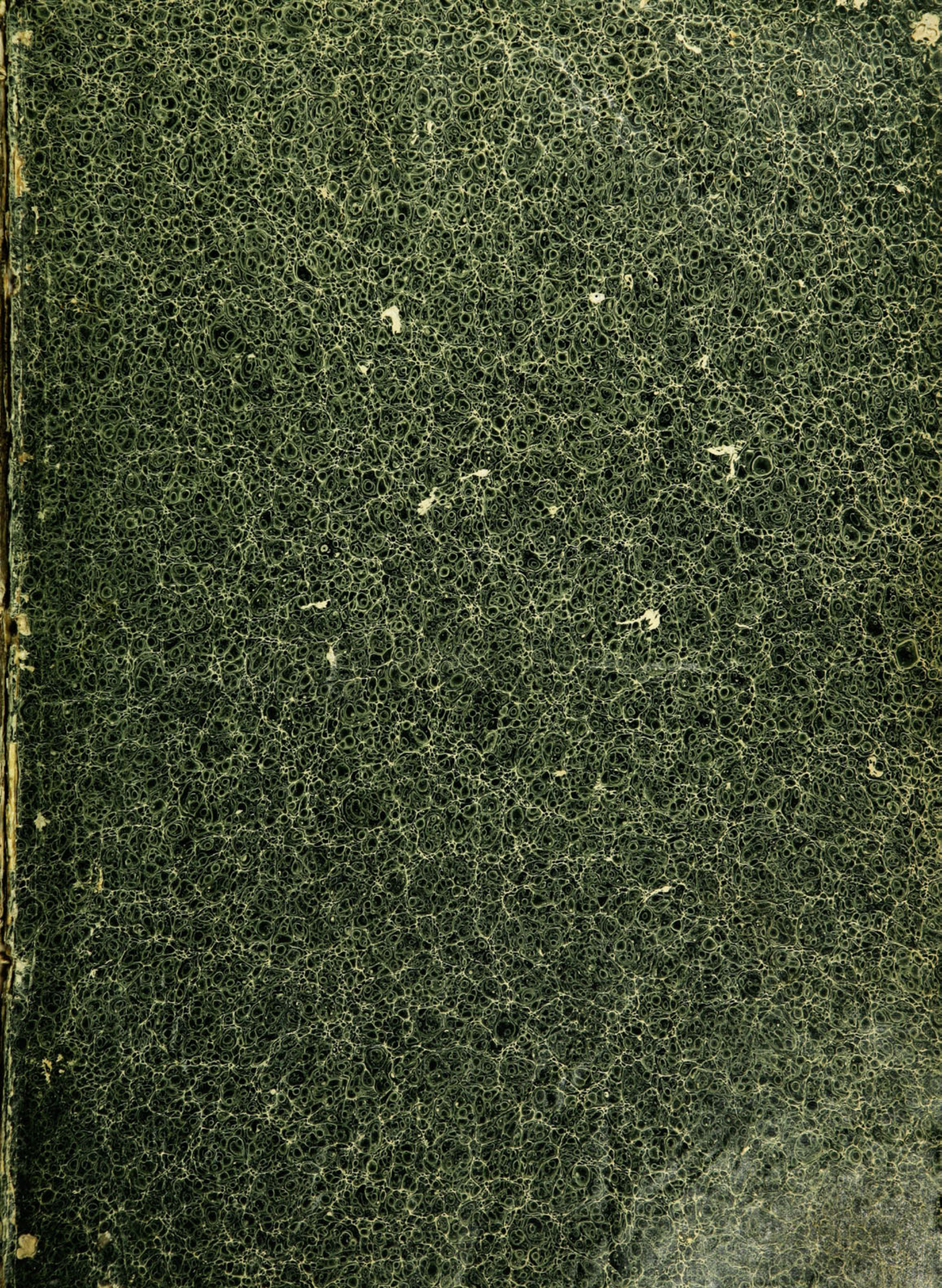

N.º de Registo 73
Estante 6
Prateleira 10
N.º de Ordem 10

EX LIBRIS

S. SCHWARZ

1198

93/4-C-1

Era 1506

Cette édition se distingue, non seulement parce qu'elle est la première polyglotte imprimée avec les caractères propres à chaque langue, mais encore par la singularité du commentaire de Justinian, qui a trouvé le moyen de faire entrer une note assez étendue de Christophe Colomb, dans une note sur le psaume ^{XIX} Boeli enarrant.
 (Dictionnaire Bibliographique - verbo Palterium)

Édition rare, dont on connaît un autre exemplaire à la collection Sulzberger du Séminaire Théologique Juif de N.Y.
 (Cf. Jewish Encyclopedia Vol X. page 243)

†
 Psalterium, Hebræum, Græcū,
 Arabicū, & Chaldeū, cū tribus
 latinis interpretatōibus & glossis.

תהילים עברי יוואני ערבי עם
 תרגום ושלשה תרגומים
 מלשון עם פרושן

Ψαλτήριον ἑβραϊκὸν ἑλληνικόν, ἀρα-
 βικόν, & χaldeαῖκόν μετὰ τριῶν ἑρ-
 μηνῶν λατινικῶν & γλωσσῶν.

مزامير عبراني يوداني
 عربي وثلاث
 ترجمت لطين وتفسيرهم

ספרא דיר יהודאי יוננאי
 ערבאי וכו' ושלשה
 מלשונאם וברוריהון

I libellus donec fideat correctus

... in illis. F. Augustino Iustiniano. Iacobus Antiquarius Salutem. Literarum studia humerogena di
... est qua uarietate quo ue aestimatu, nunquam eodem aguntur, alia aliis subinde probantibus
... nec tanquam lucripeta se in uulgas demittunt: neq; ualde ambitiosa euolunt in
... condant. Equidem solebam tuæ uitæ institutum prius lauare, quod religionem sanctissime
... tamen a docendi scribendiq; labore nunquam cessans, tuum id atq; propri
... cum utroq; partem laudem coniungere soleat. Nunc uero admirari non
... ut occupationibus maximis implicatus, Græcæ, He
... Arabicamq; linguam repente adeptus uideare: & ne sine testibus res acta crederetur, nuper eas ad nouum
... nunc adiunctis ipsarum quoq; gentium lin
... iuxta domini mandatum, olim exisse. Nam uno uolumine multifariam loc
... Teq; ducem & authorem facis ad ea cōmertia, quæ ornamentum afferant & ut
... Portro quantum pre moderatione tua qui de fluxis & caducis rebus tibi nihil u
... aut potius quale inter coelestes animos æternitatis plenum merito semper desiderasti. Mibi
... quam singulari uirtute semper augere uisus, fructus euenit: qui sit iucundissimus, quando tuæ
... Non arrogo quicquam. Sed quod tribuisti meum iudico sine ullius controuersia
... actionem christiana non nouit charitas. Vale.
Id. viii. Kalen. Aprilis. M. D. VI.

20 Maio 2015

AVG. IVSTINIANI GENVENSIS PRÆDICATORII ORDINIS
 EPISCOPI NEBIENSIS IN OCTAPLVM PSALTERII AD
 LEONEM .X. PONTIFICEM MAXIMVM PRÆFATIO.

Cio pater beatissime perlatum ad aures tuas iam diu laborasse nos, quo vtrūq[ue] sacre legis instrumentū quinq[ue] præcipuis linguis, hebræa, chaldæa, græca, latina, & arabica, in unū redactum corpus, conspicua verborum sibi inuicem respondentium structura esset. Opus nimirum vt meis viribus impar, ita nostre professioni, vel maxime cōgruere, et ad eam quæ sacerdoti conuenit, quā sacrarum literarum expositio & interpretatio. Huiusmodi autem sacre interpretamenta scripturæ, olim tentata sunt & a græcis, & a latinis, quibetia hebræi, chaldæi, & arabes, eius conatus adiecta posteris reliquere, quorum venerandæ vetustatis & fidei apud me adhuc extant monumenta. Græci quidæ vna interpretatione, manus contenti sex ediderunt, quas post modum diligentissimus Origenes in vnum collegit, appellauitq[ue] ex re hexapla, quod se editiones vna redigat in lingua in eodem folio continerentur. Nos vero non solum hexapla, verum octapla, perficere conatus, nec vna solum lingua, verum omnibus illis, quibus perdiscendis, haud sine magna causa, impendi operam, sacræ canones iubet, qui fuit præcipuus labor) nouæ ex hebræo & chaldæo interpretationes. Sed & scholia quædam, in maxime necessariis locis addidimus, quibus omnibus si lepor & eleganti verberū desiderabitur, cogitet quilibet æquus rei arbiter cōtendisse nos, nō tam vt eleganter, q̄ vt ex fide, verba responderent verbis, sensaq[ue] sensibus. Ipsæ enim barbaræ figuræ, incisaq[ue] & circuitus, quæ omnia nostri huius letificandor respuit, sceta sunt mysteriis & sacramentis. An vero noster hic labor fructum aliquē fructuriturus, in cathedra matris cui ipse digne præsidet, libuit periculum facere hoc Dauidico psalterio, q̄ ex toto opere nunc quam uel barbarus tuo dicatum nomini. Quod si tu cuius autoritate nihil inter humana submissius, rem ipsam prebaue ris, & dignam editione duxeris, in promptu erit nobis vniuerso operi manum extremā imponere, & tam noui q̄ vetus instrumentum, iisdem distinctū linguis, eademq[ue] serie & structura, tradere impressoribus formā. Sit ergo tibi hoc quasi præmissa quædam totius operis, & meæ erga apostolicā sedem obseruantia monimentum, tuq[ue] id suscipe qua soles fronte laborantium in vinea domini lucubrationes. Et si hebetudo nostri ingenii, q̄ in votis erat assequi non potuit, benignitate tua, qua semper præstitisti apud omnes, accipe ac si indecūq[ue] perfectum esset. Agnoscere enim certum & vniuersum beneficium etiam vulgaris hominis est. At voluntatem pro opere æstimare, diuinum potius censent.

Genuæ calendis Augusti. M.D.XVI.

Ἀυγουστίνου, τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τοῦ γρηγόριος, τὸ ἐκ τῆς προκηρυκτικῆς ξωπτόξεως, τοῦ νεβιέως ἐπισκόπου, εἰς τὴν τε ψαλτηρίον ὀκταπλῆν βίβλον, πρὸς τὸν λέωνα, τὸν μέγιστον ἀρχιερέα, τοιοῦτον ὀνόματος δέκατον, προομιᾶς.

Δα σάλφα πατέρων μακαριότατε θάμα ἢ ἀγίωτατε, ἦδη πρὸς ὕαταλον ἀφίξασθαι, ἠκριβωκένοισ ἡμᾶς, ὅπως αὐ τὸ νόμον τὸ ἅγιον ἡμῶν ἰσχυρότερον σκευὸς ἐκδιδοίημεν, διὰ τῶν πέντε μάλισα, ἢ πρώτισα ἐκλεκτῶν θάρσων, ἑξαρχῶν διαλέκτων, ἠγοῦν τῆς ἑβραϊδος, χαλδαιδος, ἑκαδουδος, λατινιδουδος, ἀραβιδουδος, ὡσεὶ εἰς τὴν ἐγασωματίαν τίνα, ἢ μουσαρκίαν ξυμπεπηγμένον θάρσων ἢ μεθρημοσμένον, ἐρωτομήνοντε, τῆς κολλήσεως θάρσων ἢ ἀρμοσίας ἐπιστημοταίτησε, ἢ ἐπισηφασαίτης ὄντισ, ἢ ὀνομάτων, ἢ ὀνομάτων λόγων, τῶν σφίσιν ἐαυτοῖς παραλλήλως ἀποκριτομένων, ἢ ἐπισηφασμένων. ἔργον δὴ ὡς χαλεπώτατον, ἢ δυσχερεσάτον, ἢ τῆ διυγόμενον μηδ' αὐτῶς ἰσαζόμενον, ὄντως ἡμῶν τῆ

A II

προαφύσει ἄνωσε μάλισα καθήκοντε, ἢ μεθαρμόζον. Τί ξ' ἀνδρὶ τῷ πρὶ οὕτω πρέπει, ὡς τῶν γραμμάτων τῶν ἀπὸ ἡσοφηνταί, ἢ
ἢ ἐρμηνεία, ἢ ἄλλ' οὐτε τοιούτων τολμημάτων ἀπὸ φρονησάντων διεκοῦσιν ἄνδρες εὐσεβεῖσσι οἱ παρῶν, οὐδ' οἱ ἑβραῖοι, οὐδ' οἱ χαλδαῖοι,
οὐδ' οἱ Ἕλληνες οὐδ' οἱ λατίνοι, οὐδ' οἱ ἄραβες, τὰ πλεῖστα τοιούτων τῶν ἐπιτηδαιμάτων δι' ἄγνοια τοῖς ἐσομένοι ἀποσιπώσασθε.
Ὡντινὰ ἐκφραμὲν παρὰ σὺν βία τῶν τε παλαιότητων τε πίσι μνημόσυνματι, ἢ λείψμα ἔτι σιλιαίου προμῆμα παρῶν μείψτε, ἢ
φυλάσσετε. Καὶ μέν δ' οἱ ἐξηγῆσαι τῆ μίση μιλῶν ἀρκούμην, ὡς ἄλλα τὰ παλαιὰ ἄνωσε παρὰ κτήσασθε τῶν ἐξ ἑρμηνυ
σεῖς πρώτων ἐξέλιπον, οὐ τοί μιν ἄσας, ἄλλα σὺν ἑτέροι, ἄσας δὲ τῶ ὑσερήσασθε καλλίσωτε καὶ πάντων ἀκριβεστάτῳ τῶ
ἀριγύει εἰς ἐν ἢ τῶ αὐτῷ συλλεχθείσας ἐκτε τοῦ ἀριθμοῦ τῶ πρῶτον τῶν ἐξαπλάσι τῶ αὐτῷ ὀνομασθείσας, διατοῦ τῶν ἐκ
δύοσι τῶν ἐξ τῆ μίση μιλῶν μόνον, ὁμοσθὲ τῶ ἐν ἢ τῶ αὐτῷ τῶ φύλλω πάσας σωμάχασθε. Ἡμεῖς δ' οὐ μιν τῶν ἐξα
πλάσι μόνον, ἀλλ' ἐτι δὲ καταρτίσασθε ἢ τῶν ἡμῶν καλουμένων τῶν ὀκταπλάσι διακριθῶμεν, οὐ γὰρ τῆ μίση μιλῶν μόνον, ἀλλ' ἢ
τοῖς ἑσπέραισιν ἐκείναισιν, ἄσας φιλοπῶνσασθε, καὶ περιέρωσθε μὴ θάλασσαν, οὐ μιν ἀνατίωσθε, οὐδ' ἀλόγως, οὐδ' ἀτόπως, κελύουσιν οἱ
καρῶν οἱ ἅγιοι, καλούμην, παρῶν δ' ὡς ἐν πρώτοις ὑπερῶσθε ἰδρωσθῶσθε, μὴ μιλῶσθε ἐκείνους μέτριος, τῶ ἑρμηνεύματα
κοινῶ, ἐκτε τοῦ ἑβραίου, ἐκτε τῶ χαλδαίου, τοῖν ἰδιωματίων. Ἐτι δὲ τούτοις τοῖς πρῶτοις οὐκ ἀρκούμην, τὰ καλούμην
σχόλια τινὰ ἐν τοῖς τόποις τοῖς μάλισα διεκοῦσιν ἡμῶν ἀναγκαίως, ὡς τῶν κορωνίδων τινὰς πρῶτον ἐκείναι. Ἀφ' ὧντινῶν τῶν
ἐξαπλάσιων, εἰ τῶν ῥημάτων, τῶν τε λόγων ἢ ἐκλογῆς, ἢ τε ὀρθότητος, ἀκοσμίατε, ἢ ὡς ἀπὸ εἰρήνης ἔπος, ἢ καλουμένη χάρις
ἀπείσασθε, κατὰ γὰρ οὐ φιλῆσαι, ὅσιστον ἔχουσιν, ἢ ἀγνώμων, ἢ ἐπιφάνης δικασθῆσαι, ἢ τῶν ἐκείνου μάλισα ἐπιμελήσασθε, οὐτόσθιν
ὅπως αὐτὸν ἐκλεκτῶς, ὀρθῶσθε, ἢ ἀκοσμῶσθε, ἢ ὀχρησθῶσθε κείναισιν πάντα καταπίπτειν, ὡς τοῖν ῥημασιν, τὰ ῥήματα, τοῖς
δὲ λόγοις, οἱ λόγοι, αὐτὸ γνῶσθαι τῶν γνῶμας, ὡς αὐτὸ ἀπιστότατα πρῶτον ἀσθενεῖ, ἢ μεθαρμόσασθε, αὐτὰ γὰρ τὰ σχήματα τὰ
βαρβάρικα τὰ ἑυκόμματα, ἢ τὰ ἐυκολάματα, καὶ τὰ περιουμένα ἐκφραμὲν ἐξ ἑμῶν τῶν ῥωμαϊκῶν ἀπλοῦς, ἢ
καθαρότητες, ἢ ἀκρασία λόγων ἀνηγάμην, παρ' αὐτοῖς τοῖς βαρβαρίσιν, τῶν μεγαλων, ἢ ἐκρυβίων, ἢ ἀπορρήτων ἐπιπλεα μὴ
ἐπιρῶντε ἢ ἐρωμάτων γέμει. Εἰδὲ μὴ τοῦ νῦν παρόντος ἡμῶν τῶ πονήματος καρπῶσασθε, ὅσισθαι τὶ δύναιται ἢ κατὰ
λικὴ ἐκκλησία, ἐκείνη μιν ἀξιοτάτα ὑπόσθιν πρῶτον ἀσθενεῖ, κατὰ φράσασθε παρῶν οὐκ ἔστιν ἡμῶν μάλισα
τοῦ λαοδικου τοῦ φαληρίου τουτονί, ὅτι νῦν ἐξ ὀρθότητος τῆς ἡμῶν ἐργασίας ἐξαποσέλλομην μόνον, αὐτὸ οἱ τὸν ἑβραῖον, ἢ
σοὶ ὡς λέον, εἰδικῶσθε, ἢ ἐξονομακλήσθαι διδραμῆ, ἢ εἰμέντοι αὐτὸς σὺν ὡλέον, οὐτινος τῶ ἀξιώματος δια τὰ ἀνθρώπεια ὑψηλῶς
ρον οὐδ' ἐν εὐρίσκειται, οὐτε γινώσκειται, τῶ τοῦ τολμημάτων ἡμῶν ἐμπόριον ἀλοκίμασθας, τοῦτε ἐκδοθῆναι αὐτῶν,
ἀξιώσασθε αὐτὸν, ὅσισθαι μιν, πρὸν χφροῖτε, ἢ ἡτομασθῶσθαι ἡμῶν ὑπάρξει, τῶ ὅλα τῶ ἔργῳ τῶ χφροῖ τῶ ἰσχυροτάτῳ κα
λουμένων ἐντιθέσθαι ὅσισθαι, ἢ τῶ, τεκαῖνον, τῶ, τὰρχαίου σκεῦος, διατετῶν αὐτῶν διακεκριμένον γλαυκῶν, ὡς, τε τῆς αὐτῆς
σωσκολογῆσασθε, ἢ συσάσασθε, τοῦ ἐντυπῶσθαι, τοῖς χαρακτηρισαῖς τε, ἢ τοῖς ἐκολάσθαισθαι. Ἡτῶ μιν ὄνσοι ὡς λέον
αὐτὴ ἢ παρῶν τούτου τοῦ φαληρίου διωτῆν, ἢ τῶσθαι αὐτὸν, ὡς εἰς ἀπαρχῆς τῆς ὅλης τῆς ἡμῶν ἐργασίας, τῆς τε πρὸς τῶ
πρῶτον ἀπὸ σολικῶν ἡμετέρης τῆς διαθέσασθε, ἢ ἀσειβείας, ὡς μνημόσυνον ἀγῶνιον μιλῶν, αὐτὸς δὲ τούτο τὸ
ὄλον, ὅσισθαι αὐτὸν ὑπάρχει τῶ ὀρθοσκομῶν ὑπόδεξο τῶ μετώπῳ, τῶ ἐκείνῳ, ὡς τῶ τῶ ἐν τῶ ὀρθοσκομῶν τῶ κυριακῶ κατὰ
πρῶτον ἀγρυπνήματα ὑπόδεξασθαι εἰδωσθῶν, ὅτι ἐντιχέσθαι οὐχ ὅσισθαι ἢ τῆς ἐννοίας ἡμῶν ἢ ὀρθοσκομῶν, καὶ περ
ἀρθῶσθε τε καὶ λῆσθαι ἐκείνη ἐπιθυμῶσασθε, αὐτὸς σὺν ὑπόδεξο τῆ φιλοφροσύνης, τῆ τε ὀρθοσκομῶν τῆ αὐτοῦ, τῆ ἐκείνη, ἢ τῆσθαι
πρὸ πάντων τε, ἐντεπῶσθαι, ἢ παρὰ πασῶν εἰσαεῖ μετέπρεπες αὐτὸν, ὡς δὲ δόλουτε, ἢ πῆμαχου ἀποτετελεσμένα τὰ αὐτὰ τὰ
ἡμέτερ' αὐτὸν ἢ τὸ μιν γὰρ τῶ ἀληθινῶν, τῆν τε νημερτῆ τῶ ἀεργεσίαν εἰλέναι, ἢ ὀρθοσκομῶν ἀνὴρ δύναιτ' αὐτὸν. Τὸ δὲ τὸ
σέληματῶν ἀντὶ τῆς ἐργασίας λογίζεσθαι ἢ ἀντιταλῶν τεύειν, θείων τούτο μᾶλλον, ἢ ἀνθρώπων ὀρθοτάτα τῶ αὐτὸν κατακρί
ναι.

γινώσθε τῆ τοῦ ἀγούσθου πρῶτη τῆ νουμῆς. Ἐπὶ χιλιοσῶ πῆμαχου σὺν δέκατῳ ἐκτῶ.

הגמון ניביו בשמינית התהלים לליאון

העשירי פיפיור מעולה : הקדמה :

דעתי אב מאושר היות מוכא לאוונך אנחנו היהנו מתעסקים לחבר שני התורות יחד מהדו
 המקודשה בחמשה לשונות נבחרות עברית ארמית יונית לועזית וערבית הכל נקבץ בכובש
 אחד עם ציור ברור אשר הם נענים וזלו מלכה מישרה כפי השגת יבולתי ובו דברים נאות
 למלכתנו הרבה כילכהן אין דבר יאות כל כך כמו זה הביאור והפירוש מהאותיות הקדושות
 אשר כבר בזמן עבר אנשי החכמה מהלשונות אשר זכרנו למעלה נתנו פעולה בכמו אנ
 העיונים ממה שהניחו זכרון לנשאים אחרים ועד היום נמצאים אצלי ספרים שהם עושין
 זכרון מאתם הישיבות מעולות וקדמונות והיונים אשר לא נתרצו מביאור אחד עשו שש באורני
 אשר אודינינוש אנוש משתדל קבצם יחד וקראם שישיית ההמשל לפי שבדף אחד בלבד הי
 השישה ביאורים אבל בלשון אחד בלבד יחנו לא בלבד שישיית אבל נתעסקנו לעשות
 נית ולאבלשון אחד בלבד אבל בכל אותם אשר הדמות הירושלמית וזאת שיתלמדו ועשינו ביאורים חדשים מעברית
 נית אשר היתה עיקר עסקנו והביאנו במקומות הצו פרושים כל האפשר ואם יתחפש עריבות והלצח
 ר יח טוב כל שו ישר כי היותנו מתעסקים אנחנו לא בדוברינו הלצי נמוכה האמתנו המילות יענו זאח
 ו והבנה תענו ה צורות וההמשלים והקשריות ים אשר הוא דוחה ניקות וזכות לשוננו הלטיץ הנ
 ברות מפליאותו אם עסקנו זה תהיה ללדת שום פרי בגוללות התקבצות החכמים לאשר אתה ביושו
 גם נתרצנו לנו גולים זה של דוד אשר מכל הפעולה בהווה הוציאנו לחוץ ואנחנו מישרים אותה לשמך
 יך אתה הראיה ממי אשר לא בלבד נתאמתת אבל בצורך תאמת זה הדבר ותשפוט שהיא תתברר ותבנא
 מוטל לשלם כל המלכה וכך התורה החדשה כמו הישנה באלו הלשונות הנזכרים וסוסיורם ובנינם לתת לבעל
 זקק להיות מוחקק יהי האם כזוה התהלים לך קצת מתנובת כלהמלכה ולזכרון השת תי מול כסא האפושטוליקו
 ה תקבלהו עם מצחך הנאה כמו שהורגלתה לקבל משמרי אותם אשר הם עמיים בגן אליסואותו אשר לאנוכז
 י גם קצעם רצון נח עובי שכלנו למען טובך אשר אתה הוא מעולה אצל הכל קבלהו כמו שאם היה שלם כמו
 יו בתכלית כי הכרת אמיתות ויושר ההטבת היא דבר נצרך לאיש המוני וממדה שפלה אבל קבל הרצון במקום
 עלה מן הראוילדין אותו דבר אהי נכתבת בגיגובא לכנישת אנושנו שנת אלף תק יו

من اغوستيدوسر يوستيديانوش جروج من جمعة الخوات
 مواعكين اسقو في من داجبوا بالثما ديه المزمار
 ليبابا العلي ليون العاشر مو قدما

ב קובייו ערפה כיפ אז נאעל לאנדק נחנ כנא מסתעמלין
 לנאלי אדנין מן הכמה מואחד מן הדין המפדס בחמשה
 לسان נעיינ עברייה בפיאטיה יונאדיא וערדייא ולאדינה כללה
 משתמע פי גסר ואחדא מע דיארא ספיא מן קלמה ילפזו הדי
 להדי שפלן באחפיא כד דראגה פואתי ופייה חאגה נפיענ
 כזיר לנענתא אז לל יר מפייה חאגה ינפעד קד הדי
 ה תפסיר والمعنى من حروف التفسير حيد في زمان ماضي ادسنة
 قسديين من اللسدين فوقه فو فعل بكمثل هذا المذلعن
 ن احد خلاو دكر للبقدين بعضهم وبالاحكامكدين عند كتابة احدي هومر ما ملين
 كرم من خاول المدرسة الين وقد يعين والناديين احدي لارضو من تفسير واحد
 ملو ستان اوريجاديس را حان حديث اشتمعهم واحدوسستم ساخس
 رمزل لاشن فيورقا واحدا كابوسن التفسيرت الا فيوحد الا لسان فار د

ונחן לא סדסטון פארד לא סטעמלדא בערל תמוניה ולא יפה לسان ואחדא פרידא
 האפקל אהדק דיד שריפה המقدسין וכאידעם אן יתעלמו & ולא ילא סאיד
 קיבר ועמלדא נפסירד גדיד מן העברי & והפדא דיד אידע קאן ענדור
 פעלדא & ואגבדא יפה המופעה הוואגדין נפסירד כתירון & ואן יתפטר חלואת
 ואסדלחה אלפס יכסיד כל שריפה הקדמי דיד קווא נחן מסעמאין לא קדאל
 יפה קלמא מסדליח קד באסטעמלדא הכלמא ילפדו זהל הזהא והמעפולה
 זהל הזהא אן הוהריה והתמלדה והמדאורת הארגיין הדידהוואמופח קפאיה
 ודאחיה לسانא אלפיין הוואן דאבלין מן עגאייטן וקדוניה & ואן אסטעמלדא
 זהא ידולד שאגד פאקיא בכוליה אשמהא הדפוס למזאנה באלא סתקמה
 עלאהם & ארציה לחארב זהא המזאמיר מן דאווד מן כל הפעל באחאליא אחרגא
 ברא & ונחן מסדא קמין להא לא סמך & דידאנה הווא הראג מן מן אידע לה
 פארידון מסדפאלא קיין באלא חתיאג יעדק זהא הפעל ותיכר אן היא ידא לוי
 וינבדי & ולדא יקון ואגב לחצר קול הפעל וכדאל דדין הגדידא מל
 לעקיקא באלא לسان המד קורין ואדראגתהם ובדאהם נעטהם למעלר האיר
 יכרם & יקון כדאל זהא המראמיר ואחד קסיר מן כל הפעל ולדקר סגאדתי
 קבל הפרס הא פרס קולעא & ואנה קבילו מע ויחפ הנעמה מל מא אסטעודת לא קאבלא
 סמירד הוואן דהם מסעמלין יפה גיאן האהיא & ודיק אלי מא נפדאר אטרפתהם מע
 רציה פואת גהל עקלאל קיד אהסאנט דיד קול וקדא אן הווא אלי קבל קול
 המשתמע קבילו מל מא קן סלימ באלא טאל מן כל קרא פתייה & אדא מערפה החפיקה
 ולא סתקמה הא חסן היא חאגא ואגבא לא ראגילון סעידי ומן דראגה ספליא לא קן
 קאבל האראדת תבדיל הפעל מן הווא חדיודונה חגא האהיא & מכתובה יפה דחלה
 אגוסה יפה גדווא סנה אלי **וخمסומיא וסטעשר לאגדי** **ישוע המשיח**

סן אנטוניוס יוטיניאנאש פאטר גינובי מן חולקה דאחיה
 סהסנא הנפונה די גיבא בתמנא די תהילא
 ללין עטריא פיפורה ומאה טריאה

וזעלנא אב פאטרה די הוא פוער לאודנד נחנאהוניה מתעסקין ללפפה תרי קייאמיה
 נחוא מרתה קדישא בחמש ליטניא מובחדיא יהודאיה ארמאיה יונגאי לעזאיה וערבאיה
 טולה בנישה בנישה חוא עם דוקינה פרישא ספיתגמיה דיהן עניאן דאלוא עובא
 תריצא נעוטינת יכולתא דילי וביה פיתגמיה נתפסין סני לעיסקנא ארי לכהנה לית
 פיתגמא נתפס טולה נחוא הנמא דן בריותא ופרושה מן ניתבת קדישא די מלקדמין
 נכריה חכמה מן ליטניא דיכרנא לעיל הבו עובא נכמה דא השכליא מן מה דחתו
 דוכרנה לנשתמרא בעדיהון ועד דנא ימא אטכחן קדמאי ספראה דיהן עבידן דוכרן מן
 אותיבתא אינון עילאה וקדמאה ויונגאי דילא דעוויאו מבריותה חוא עבידו שית
 די אורגניש גברא מתערא ננישן נחוא וקרא יתהון שית דהמתלא די באפא חוא בלחוד

א בריוחא ברם בלישנא חזא בלחוד ונחנא לא שיהא בלחוד ברם עסיקנא למעבד
דהא בלחוד ברם בכלאינון דינומסאי קדישא מפקדין לאלפא יתהון ועבידנא פיריטא חזא
וארמאיה דיהות ראשת עיסקנא ואייתנא באתר דיצריך פרישתה סגיא כר אפשי
ופלחאת מיליא יהיא השיב כל דיין תריץ הוינא עסקין נחנא לא כדא במלונא אפשי
א קוטטת מיליא די יהוון עניאן דהלדה וסיכלתנאה דהלדא ארי צורתה ומתלאיה וקיסורינא הלוניו
פלי דכיאת ונכאת לישנא לועזאי מהדיאה מפרשווחן ונומסאי ברם אם עיסקנא דה תהוה לאיתיל
ה במצע כגיטתא דיסלימא די את בתריצותא עילאה להון רעויאנא לנסאה בתהלאיה הדין דוד
כדא כעאן אפיקנא ברא ונחנא מתרעין יתה לטמד די את הוא מימאן דילא בלחוד תהו יציבא ב
להויה יציבה פיתגמא דה ודין לאלפא יתא ותתבנה ולנא יהוי חיובא לאלמא יתכל עובדא וכ
ודתא כמא עתיקא בלישנא אלין די דכרנא ותריצותהון ובגיאנהון למיהן לאומן צייר לצידה ית
ות תהילאה הדין לך חולקת עוליתא מין כל עובדיה ולווכרנא סגידתי קובל כורסיה די אפושטוליק
זיב יתיה עם מצחא בסמותא דילך כמה דיתא סאיב תדיר עוליתא דיברנא דיהון פלחנין בכרם
א ומה דילא נכול לסננא יתיה עם רעות עושנת חיסונת שכלנא בדילטנד דיתדיר אר הוי
קובל מצע כולא תסיב יתיה כמא דאם הוא קטיט מן כר כותדהא ארי אשתמודעה קשיטות
ת טבא היג פתגמא דיצריך לגבר שחייג ופלחן ברם לקכלג רעה חילופי עובד
בה למידן יתיה פתגם קדיש עובד כתבאה דא באתר גינוביאיה לדחילתא חודשר
שנתה אלפת תק י

**In obseruationem constitutionis nuper edite
in lateranensi concilio.**

**Bernardus Granellus, delegatus a Reuerendo domino Laurentio de Flisco Episcopo mon
tis regalis, vicario Reuerendissimi patris domini Ioannis Marie Sfortie vicecomitis Archi
episcopi Genuensis, & Gaspar de Varagine inquisitor heretice prauitatis, ambo ordinis
praedicatorum sacreque theologie doctores. Lectoribus, Salutem.**

**Vidimus opus in Dauidicos hymnos. R. D. Augustini Iustiniani Episcopi Nebiensis, miro
quinq; linguarum ordine compositum, cum nonnullis pulcherrimis glossematibus, quod
non solum probauimus sed & laudauimus & admirati sumus, nostramque autoritatem quo
in plurima exempla transfundatur interposuimus. Actum Genuae die. xxix. Ianuarii.
M. D. XVI.**

Vincentius de Mulphino notarius.

Orapulus psalterii, Augustini Iustiniani Genuensis, predicatorii ordinis, Episcopi Nebensis, dentem hebrece de verbo ad verbum, tertia latinam communem, quartam greecam, quinta pranam, septima latinam respondentem chaldece, vltima vero hoc est octaua, cetera

Hebræa.

Latina respondens hebræe.

Latina communis.

Græca.

ספר תהלים א

Liber hymnorum .I.

David prophete carmen,
& regis Deo.

Incipit Psalterium A. siue
liber hymnorum siue psalmo-
rum siue soliloquiorum.

Psalmus David .I.

Δαβὶδ Περσφίτου καὶ βασιλέως μέγιστος.

Ὑμνὸς τῷ Δαβὶδ ἀπὸ τῆς γραφῆς περιβραβείας. αἶμα

שִׁיר הַמְּנוּחִים
אֲשֶׁר לְדָוִד
בְּעַצְמוֹ

Eatus vir, B.
qui
non abiit,
in consilium

Eatus vir
qui
non abiit
in consilio

Ἀκαρίος ἀνήρ
ὅς
οὐκ ἐπορεύθη
ἐν βουλήῃ

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

Implorum,
& in via

impiorum
& in via

ἀσεβῶν,
ἢ ἐν ὁδοῖς,

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

peccatorum non stetit,
& in sedibus eorum non

peccatorum non stetit,
& in cathedra pestilentie non

ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη,
ἢ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

sedit. Sed in lege
DEI voluntas eius,

sedit. Sed in lege
domini voluntas eius,

ἑκάστης. Ἀλλ' ἦ ἐν τῷ νόμῳ
κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ,

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

& in lege eius meditabitur
die ac nocte. Et erit

& in lege eius meditabitur
die ac nocte. Et erit

ἢ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει
ἡμέρας ἢ νυκτός. Καὶ ἔσται

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

tanquam arbor plantata super
riuulos aquarum, que

tanquam lignum quod plantatum est secus
decursus aquarum, quod

ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτμένον πρὸς
τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

fructum suum dabit in tempore suo,
& folium eius non defluet,

fructum suum dabit in tempore suo.
Et folium eius non defluet,

καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ.
καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύνεται,

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

& omne quod faciet
prosperabitur. Non sic

& omnia quecumque faciet
prosperabuntur. Non sic

ἢ πάντα ὅσα αὐτῷ ποιῆ
κατασθλάβονται. Οὐχ οὕτως

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

impiorum, sed tanquam festuca
quam proiicit ventus.

impiorum non sic, sed tanquam pulvis
quem proiicit vetus a facie terre.

οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χυτὸς
ὃν ἐκρίπτει ὁ ἀνεμὸς ἀπὸ προσώπου

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

Propterea non surgent
impiorum in iudicio,

Ideo non resurgunt
impiorum in iudicio,

διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσουσι (τῆς γῆς.
ἀσεβεῖς ἐν κρίσει,

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

neque peccatores congregati
iustorum. Quoniam nouit

neque peccatores in consilio
iustorum. Quoniam nouit

οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλήῃ
δικαίων. Ὅτι γινώσκει

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

DEVS viam iustorum,
& via impiorum peribit.

dominum viam iustorum,
& iter impiorum peribit.

κύριος ὁδὸν δικαίων,
ἢ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείπεται.

וְכֹסֵם
וְכֹסֵם

psalterium & Cithara hoc inter esse, quod cithara deorsum percutitur, psalterium sursum hoc pluribus consistere chordis, id est decem illam rem sex, hoc superius habere concavitate illam uero inferius Augustinus de hoc psalterio sic descripsit. Psalterium est organum quod quidem manibus pertinetur percussis, & chordas distinctas habet, sed illud locum unum sonum accipiunt cordis, illud concavum lignum quod pendet & tactum resonat, quod recti

... prima columnella habet hebream editionem, secunda latinam interpretationem, responsa
... paraphrasim, ferme quidem chaldeo, sed literis hebraicis conscri
... annotationes spatias & intercisas.

Arabica.

Paraphrasis chaldaea.

Latina respondens chaldaea.

Scholias.

A.

بسم الله الرحمن الرحيم
نبتذ في دعوى الله وحسن
توفيقه بنسخ مرا مير
الملط والديوي ملط دني اسرا بدل
السفر الاوول الازمور الاوول

Interpretatio.

J.

Vemadmo
duz prefat
sumus i pr
cipio Ma
thei nolimus nunc iu
stos condere comenta
rios in psalteriu sicut
nec in reliquos sacre
scripture libros. Cas
sius siquidem & uanus
existimari posset labo
noster si post Didymi
Origenem Eusebiumq
grecos, aut post nros
Hilariu Augustinu
Hieronymu Ambro
sium Cassiodoru, au
etiam post Salomone
Abraham Dauidem &
multos alios hebreos
magnamq3 iuniorum
turbaz, psalmos expla
nare aggredemur.
At qui pauca queda
adducemus qbus nec
terici hebrei redargui
possint, nostri uero &
delectari & in dogma
te christiano cofirma
ri. quaquam que mar
tyru sanguine & roma
noru potificum aucto
ritate roborata sunt
confirmatione non id
gent. Itaq3 psalteriu
ut a libri nomie ordia
mur, grecum uerbu
est, quod latine lauda
torium organum dicit
potest. Est autem ut
Hieronymus ad Da
danu scripsit, uas in
modum quadrati cly
pei cum decem cordis
secudum quod scriptu
est in psalterio decem
chordarum psallite il
li. In comertariis uero
psalmorum idem Hie
ronymus quid sit psal
terium magis expri
mit, dicens illud esse
genus organi musica
melius sonantis qua
cithara, similitudinemq
habere cithare sed no
esse Citharam, interq

وحي
الذي
لم يتج
راي

ובור
לדבר דלא
גמילנת

Eatitudo
viro, qui non
ambulauit
in consilium

المنافق
ولم يرق في طريق الخا
ولم يجالس
المستهزئين لكن في نام
الرب مشيته
وي سنده
ليلا وندار را في
كمثل الشجرة المغر
على مجاري المياه
تعلي ثمرتها في
وورقها لا يستر
وكل ما يعمل
بتم ليس
المنافقون ليس
بل كالهباء الخبيث
الرياح عن وجه الارض
فلا هذا لان
المنافقون في القضا
ولا الخكام في
الصديقين لان
عارف بطريق الامور
وطريق الاثمة تبتذ

Impiorum,
& in via
peccatorum non stetit,
& cum societate derisorum non
circumiuuit. Sed in institutione
DEI voluntas eius,
& in lege eius, meditatur
die ac nocte. Et erit
tanq arbor vite, que plantata est sup
fonticulos aquarum, cuius fructus
maturefcit in tempore suo,
& folia eius non defluunt,
& omne germen quod germinat,
granescit & proficit. Non sic
impii, sed sicut quisquilie
quas proicit ventus.
Propterea non surgent
impii, in die iudicii magni,
neq peccatores in societates
iustorum. Quoniam manifesta est
ante DEVM, via iustorum,
& via impiorum perdetur.

pit act psalteriu in superiore pte h3. Cithara uero hoc genus ligni cauū & resonās, in inferiore pte h3. Itaq3 in psalterio chorde defug
sonat ut dicitur. In cithara chorde ex inferiore pte sonū accipiūt Hieronymo ex autoribus hebreorū cōsentiūt plures, & in primis S
meco qd refert cōmētator Salomon psalterium a cithara distinguit, quod psalterium plures q̄ cithara cōtineat chordas. Appellat

A y

ueto hebrei hoc instrumenti genus נבל neuel tam & si aliquibus eorum neuel significet tympanū utriculariamq; fistulam uti E manuell
& authori dictionarii qd ערוך aruc uocant. Chaldei aut tum nauia tum psalterin nomināt, & inde fortassis sumptū est uerbum grecū
ψαλτήριον iam pridem receptum a cunctis latinis ecclesiasticis scriptoribus, quibus etiam psalterium significat librum diuinorum hym-
norum quos psalmos appellant quibus continenter Deū laudant religiosi uiri. Hunc autē librum hebrei נפשות ה' קדוש
cephet tehilim. Sed plura de re hac in nostra aurea catena, in qua habentur omnium ferme antiquorum opiniones & sententiae.

B. Vir iste est Christus Iesus uerbu Dei, uerus Deus, uerusq; homo, quem descendisse de celis, pro salute humani generis, sumpsisseq;
hominis corpus, de femina cuius sanctitas cōparationem non admittit, non solum predixere prophete quibus aliquanculum suboscure, qd
moris sui omnium qui uaticinati sunt, apud omnes gentes, sed etiā manifestissime scriptum reliquere auctores hebrei, quod maxime
liquet. Ex commentariis libri geneos ierosolyma secretiore lin-
gua conuictus, cuius author creditur. R. Simeon ben Iochai super illud. Faciamus, homine ad imaginē & similitudinem nostrā.

והאנא בצמיעותא דספרא כיון דאיתבספו לעילא כולא דאדם גופא קדישא ונוקבא אחברו יפנא תליתאה ונפק איתבסמותא דכרא ואיתבספו
עלמין עיראין ותמאין ומימאן אשתכחל עילא דלעילא וזלתיאה מפתרא דגופא קדישא ומתבקאן עלמין ומתאחון זא בזא ואיתעבידו גופאחד ובגין
דזיה חד גופא שנתא לעילא שנתא לתא קבה לעילא קבה לתא ומשלפא רוחא ועייל בתד גופא וכולהו לא איתחון אלא חד קדוש קדוש קדוש
הנה צנאות פלא כל הארץ כבודו חד גופא תאנא כיון דאתבספו זא בזא וכתב תורי זהב נעשה לך עם נקודות דכסף איתקשדה דנא
ודחסי ואיתבספו בדבדא ובגין זא בלא דא ועל האי תנינן מאי דאפיק גופיה פריא עופא בכולא דאדם לבתר דנפקין פריא עופא
לא ציל בכלוא דאדם דאדרי גופא לא בארן דלא אקרו אום ונפקין בכלוא דגופא תניא תורי זהב ונקודות כסף דאתבספו דני ודחסי
דזיה דנא דלא הוה ביה ודחסי ועל דא כתב נאו ותייך בתורים צוארך בתורים בחרום בחרום בחרום זתיב נקודות הכסף צוארך

למה יטונגו וואנים יהנו דני יתצבו מלכי ארץ ויהוים נוסח יהו על יתו ועל משרתו נתקאת מסרת ונטליכה מפני עבדו בשמים ישחקו לעג למו אי ידבר אלמו בגופו ופחרונו יבהלמו ואני נסכתי מלכי על ציון הרקדשי אספרה אל רוק יהו אמר עלי בני אתרה אני היום ירדתי שאל מפני ואתנה גנים נחלית ואחורך אפסי ארץ הרעם פשבט פרו ככל יצר הנפס ועתה מלכים השכילו תוסרו שפסי ארץ עבדו את יהוה בראה וגידו ברעו נשקודו ברפדא וילאבו דין	II. Quare ogregate st gētes II. ps. Davidi Quia fremu. gē. & populi meditatunī inania. & populi meditati sunt inania. Astabunt reges terre, A. Astiterunt reges terre, & principes tractabunt & principes conuenerunt vna ad ius DEVM & ad ius in unū, aduersus dñm, & ad ius Messiam eius. christum eius. Dirumpamus vincula corū Dirumpamus vincula eorum, & proiciamus a nobis B. & proiciamus a nobis laqueos eorum. Habitans iugum ipsorum. Qui habitat in celis irridebit eos, & dominus i celis irridebit eos, & dominus subsannabit eos. Tūc loquet subsannabit eos. Tūc loquetur ad eos in ira sua, ad eos in ira sua, & i furore suo oturbabit eos. & in furore suo coturbabit eos. Ego aut vnxi regem meum, Ego at cōstitutus sum rex ab eo sup sion montē sanctū meū. sup sion montem sanctum eius, predicans preceptum eius. Dominus dixit ad me filius meus es tu, ego hodie genui te. Postula a me & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionē tuā āgulos terre. Cōstringes eos i virga ferrea, & tāq vas figuli cōstringes eos. Et nunc reges intelligite, castigamini iudices terre. Seruite domino in timore, & gaudete i trēore. (rascať, C. Osculamī filiū ne forte i(Apprehendite disciplinā, ne qñ & peccatis de via. Cum iras, dñs, & peat de via iusta. Cū	β'. Υαλμος τῷ Δαβιδ. Ἰνατί ἐφρούσθη ἡ λαοί ἐμελέτησαν κενα. (εἶθις, Παρίστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἢ οἱ ἄρχοντες σωπήθησαν ἔπι τῷ αὐτῷ, κατὰ τὸ κυρίου ἢ κατ' τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. Διάρρηξάντες τοὺς δεσμούς αὐτοῦ, ἢ ἀπορρίψαντες ἀφῆμων τοὺς ζυγῶν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάει αὐτοῦ, ἢ ὁ κύριος ἐκμυκτικῶς αὐτοῦ. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ κατεσθῆν βασιλεὺς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἐπὶ σιών ὄρη τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ διηγῶν τὸ πρόσωπα κυρίου. Κύριος εἶπεν πρός με ἥμερον ᾗ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκα σε. Ἀίτησαι παρ᾽ ἐμοῦ ἢ διάσωσαι ἑσὺν, τῷ κληρονομίῃ σου, (εἶθις ἢ τῷ κατασχεσίῃ σου τὰ πέρατα τῆς γαῖης αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ σιδηρῇ, ὡς σκεὴν κεραμέως σωτήριδος αὐτοῦ. καὶ νῦν βασιλεῖς σύκετε, παιδείθητε (σατε πάντες οἱ κρίνοντες τῷ γῆν. Δουλεύτε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, ἢ ἀγαλλιῶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Ὅταν Δράξασθε παιδείας μήποτε (καίας. ὀργαδῆ ὁ κύριος, ἢ ἀπολησθε ἐξ ὁδοῦ δίκης
--	--	--

א דנוקבא דאמטרוניא אשתמי בני מרומא זלעילא ידעלך ומרומא וכל דא מראכסיפה בדבורא ואינעביד כלא אדם כלא מפינומא
i. Traditū nobis in libro dicitur seniora deciphra. i. pudoris & occultationis & femina incorporata su
quātum infra. Post in supernis determinatum est, in uniuersum de hominis formatione, sanctū corpus & femina incorporata su
tempore autē uidelicet consequtur primū sanctorū patrum tempus, & sūm tempus pphetarū, cōpleta est hec maxima cōpula,
& coniuētiunt & incorporati, mundi superiores & mundi inferiores. Ab hinc uero incorporatus est mūdus superior, mūdus inf
mediante corpore sancto, quod amodo uero ridebant mūdi & congratulabantur simul, efficiebāturq; unū corpus, qm corpus quoc
superius erat etiā inferius, Deus. s. & b. superior, Deus sanctus & bndictus inferius. Et proficiens spiritus de uagina uenie in corp
& in his omnibus unus tantū uidebatur, ille nimirū cui dicitur, sanctus, sanctus, sanctus, Deus exercituū, implet terram totam gloria
sua. Et hoc totum unū est corpus. Traditū item est. Postmodū coniuēxerunt se ueluti duo corpora qm unum penetrat aliud, hoc est il
lud, sicut scriptum est. Torquem aureā faciemus tibi cum notis argenteis, colligare sunt iustitia & misericordia, & unite sunt in
amore nec altera sine altera ascendit. Quapropter sic nobis traditū est. Quādo diuiditur corpus a mundo hoc. i. qm in uniuersum
untur homines, totum quod est hominis nequaquā superius ascendit, quē admodū ascendit hoc qd sanctum uocamus corpus, tanc
dignitatis q nō uocat Adam. i. terrestris. Sz אש אש i. uir, & hoc utiq; differt a cūctis aliis corporibus. Legimus quoq;. Torque
auream & cellaturam argenteam, qm unum fiunt iustitia & misericordia, nō. n. est in illo iustitia siue misericordia. Et ppter ea sequitur
pulchra facta est gena tua ppter torquem, & collum tuū pulchrū factū est ppter margaritas, qm inter cunctas feminas in matrona
reperitur sanctitas imo diuinitas, que consueuerat descendere sup Ierusalem supq; sanctuariū. Et oīa hec postq; uerbum in e
pus assumpsit factūq; est de hominum uniuersitate. i. homo, plenus fide. Et quid est plenus fide, quoniam. i. in illo inuenitur tota fides.

المزمور الثاني لما خا ارتجت
الشعوب وهدد الامر بالباكل
قامت ملوك الارض
وروسا وها وانتمردوا
جمعا على الرب وعيد
مسيحه
اغلا لدم
والسالكين
في السموات يهرو ودهم
والرب يمقدمم
بكملمم
وبسخطه
ان اقامني الرب ملكا مدم
علي صديون جبل قدسه
لاخبر امر الرب
قال لي
اننت ابني وانا
اليوم ولدتك
سالني فاعطيت
مراثك
وسلطانك على اقطار الارض
ترعا هم بقضيد من جديد
ومثل انه الغنار تسوقهم
من الان تفضموا ايها
الملوك وناذبو يا جميع
قضاة الارض اعبدوا
الرب
سجدوه
برعدة
الزموا الاحد ليلا يذكركم
الرب عليكم فذبلوا عن سبل

יהושע יבממ
ואניא מרנין סריקורא
קיימן מלכי ארעא
ושילטוניהון איתחברו
בהדא למרומ קדם יי
ולמינע עים משיחה
אמרין נתרעית אסרתה
ונדראיק מיניע
טולוניהון דיריב
בשמיא יחד מיםרא די
יחד להון חידון מליל
להון ברמוקפה
ובהנהיה בהרב עון
ואל רביית מלכי ומניתי
על ציון טור מקדשי
אשמע דאלתא קיימא
יי אמר לי חביב נבר
לאפא לי אנת זכאה
באלו ימא דון פריתך
בעי מני ואמן נכסי
עממיא אחסנתך ואחתי
שילטוני סיפי ארעא
תתפרנין היך פחותא
דפרולא תך מאן דפר
תתרענין וקדון מלכיא
אשכילו קפילו מרומא
נגדו ארעא פלרו
קדם יי בהלמיה
אלו פרתייה
קפילו אולפנה דילמ
ירגוון ויתרובין אורחא

II. Quare fremunt populi,
& nationes loquuntur vana
Confurgunt reges terre,
& potestates conueniunt
in vnum, vt deficiant a DEO
& certent cum Messia eius.
Dicunt, dissoluamus vincula eorum,
& proiciamus a nobis
funes eorum. Qui sedet
in celis ridebit, verbum DEI
subfannabit illos. Tunc loquatur
ad eos in fortitudine sua,
& in ira sua interturbabit eos.
Et ego vni regē meū, & cōstitui ipsū
super cion montem sanctum meum.
Recitabo DEI pactum,
DEVS dixit mihi dilecto, sicut filius
est patri, tu purus
ac si die ista creauissem te.
Postula a me, & dabo diuitias
pploꝝ & hēditatē tuā, & possidē tuam,
potestates extremorum terre.
Confringes ipsos velut in virga
ferrea, tanquam vas fictile
contereseos. Et nunc reges
intelligite recipite eruditionem
duces terre. Scruite
coram DEO in timore,
orate in tremore.
Recipite doctrinam, ne forte
irascatur, & amittatis viam.

A. Patres hebrei sine
controuersia hunc psal
mum de Christo dno
dictum intellexerunt.
Quod primo attestat
etiam R. Salomon, cu
ius uerba i cōmentariis
huius psalmi sunt hec
רבו אדם דרשו על פוך
i. doctores non
stri exposuerunt de re
ge Messia In libro quo
q; qui inscribitur in
dras tehilim (eius uero
hic liber cōmentarius
psalmorum) confiat ex
dictis auctore hebreo
rū ex quo (ad dū
cemus in f. d. i. b. s.)
super illud Narrabo
preceptū, sic habetur
ספרות הם בחוקה של
היה בחוקה של נביאים
בחוקה בחוק של תורה
בני בני ישראל בחוקה
בני נביאים הנה ישכיל
עבד דרומנשה בכחוב
נאמרה לארונא
i. Nar rata sūt mysteria eius
in scriptura legis, prop
phetarū, & agiographoꝝ
phor. In scriptura legis.
Exod. iiii. Filius
meus primogenitus is
rael. In scriptura prop
phetarū. Isaie. l. Ecce
intelliget seruus meus,
exaltabit & eleuabit.
In agiographis. Ps. cx
Dixit Deus dno meo.
Vbi aduertendū q; in
pcedentibus d. doctores
locuti sunt de Christo
& narrationē seu expo
sitionem contrinantes
adducūt q; pmissus
sententiam.
B. A nobis sic ab il
lo, utruq; enim ex parte
meret potest d. ghes in
tentius pūctus in
clusus in lra. i. mem.
C. נאסעו נאסעו
bar, interpretati sunt
mus osculamini frātū,

exarferit post paululū furor(exarferit in breui ira eius, εκκαλωθη εν
 : אשרי כל הוסי בו : beati oēs sperātes ī eo. (eius, beati omnes qui cōfidunt ī eo. μακαριοι πα

ita dicentis. Ecce seruite Deo in timore contra id quod supra dixit. Aduersus deum. Et osculamini filium
 Et aduersum Messiam eius interpretatio uero huius dictionis בר bar. est talis qualis eius que habetur pueri
 ma berii. qualis filius meus בגמי ברי בתי. & qualis filius uteri mei. Ad idem quoq; habetur autoritas Ra
 i. Osculamini filium. Oculamini filium. Oculamini filium. Oculamini filium. Oculamini filium.
 Simile est hoc regi. qui ira percitus est in ciues. Iuerunt itaq; ciues & rogauerunt filium regi s. ut fedaret re
 cauit patrem. Cum uero placatus fuisset a filio. conuenerunt ciues ut gratias agerent regi. Dixit autem eis
 Ite & agite gratias filio meo. Nam si ille non me rogasset iam euertissem ciuitatem. & hoc est osculamini filium.

<p>ג מִמֶּנּוּ לְדוֹד בְּבָרֵךְ עַל מַכְנֵי אֲבִיבֵי שָׁלוֹם בְּנֵי יְהוָה מִדְּרָבְרוּ צָרָה רַבִּים קָמִים עָלַי רַבִּים אֲמָרִים לִנְפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לִּי בְּאֵינִים סֵלָה וְאֵתָה יְהוָה מִגֹּן פְּעֻדָּה כְּבוֹדִי וּמְרִים וְאֵתָה קוֹלִי אֵל יְיָ אֲקַרָא וְיַעֲנֵנִי מִרָה קִדְשׁוֹ סֵלָה אֲנִי שִׁכְבְּתִי וְאֵתָה הִקְיָצְתִּי כִּי יְהוָה יִסְמַכְנִי : לֹא אֵירָא מִרִבְּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׂתוּוֹ עָלַי : קוֹמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי הִבֵּיתָ אֶת כְּלֵי אֲבִי לְתִי שָׁנִי רַעֲשִׁים שִׁבְרָתָהּ : לַיהוָה הִישָׁעָה עֲלֵי עֲמָךְ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה :</p>	<p>III. Psalmus, Dauidis dum fugeret a facie Absalom, filii sui. (tores mī, A DEV Sq̄ mltiplicati sūt i festa multi cōsurgūt aduersū me. Multi dicunt anime mee, non est salus huic in Deo in sempitnū B. Et tu DEV Sclypeus circa me C. glia mea & exaltās caput mū Voce m̄a ad DEV Mclama & rīdebt mihi de mōte (bo factō suo i sempitnū. Ego accubui & dormiam, euigilaui quia DEV S sustentauit me. Non timebo myriades populi, qui circundātes statuerūt de me. Surge DEV S, saluū me fac DEV S meus, quia percussisti oīum in' micoꝝ meoꝝ maxil impioꝝ cōsfregisti. (lā, dētes DEI est salus, super pplm tuū bñdictio tua semp.</p>	<p>III. Psalmus David cum fugeret a facie Absalon filii sui. (lat me, Dñe qd mltiplicati sūt q tribu multi insurgunt aduersum me. Multi dicunt anime mee, non est salus ipsi in Deo eius. Tu autem domine susceptor meus es, glia mea & exaltās caput meū. Voce mea ad dominū clamaui, & exaudiuit me de monte sancto suo. Ego dormiui & soporatus sum, & exurrexi quia dominus suscepit me. Non timebo milia populi circundantis me, exurge domine, saluum me fac Deus meus. Qm̄ tu percussisti oēs adūsātes mihi sine cā, dētes peccatorum contriuisisti. Domini est salus, & super populum tuum benedictio tua:</p>	<p>γ. Ψαλμός τῷ Δαβὶδ, ὅπως ἀπέδρασε ἀπὸ προσώπου ἀβιθαλὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Κύριε τί ἐποίησας οὐρανὸν ἡμέτερον, πολλοὶ ἐπέφραξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῆ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ διασώματα ἐν σὴ κύριε ἀντιλήπτου μου ἢ διασώματα ἢ ἡ ψυχή μου κεραταί μου Φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκ κράσεως ἢ ἐπὶ ἡκούσε μου ἐξ ὄρου ἀγίου αὐτοῦ διασώματα. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην ἢ ἐπὶ κράσεως ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεται μου. Οὐ φοβήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαῶν, τῶν κύκλων συναπιτομένων μου ἀγάσα κύριε ὁ σῶσός μου ὁ θεός μου. Ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ἐπιθυμήματα μου ἀσφαλῶς ὁμορτωλῶν συναπιτομένων μου τὸν κύριον ὁ σῶσός μου ἢ ἐπὶ τοῦ λαοῦ σου ἢ ἀλλοτρίων διασώματα.</p>
---	--	---	--

Hic est dominus qui posuit faciem uiuentem in femina, que quidem facies, est uita procedens a uita.
 Hec insuper facies est paradifus in quo habitat spiritus iunioris facierum. At uero femina genuflectit petiq; ueniam a spiritu qui
 immittitur in illam, qui spiritus processit ab altissimo throno diuinitatis, ad feminam unam. Et spiritus qui
 cellit, est spiritus iunioris dierum quiescens in deliciis paradisi. Hic autem uitarum spiritus, preparatus fuit
 filio Dauidis, ad percipiendum sapientiam. Ab illa autem femina magna uirtute quai experrectus spiritus
 gillata siue clausa, paratus & aptus esse princeps altissimus. Is uero est rex MESSIAS. De illo siquidem scriptum est. Et quiesce
 super eum spiritus Dei, spiritus scientie & intellectus, spiritus consilii & fortitudinis, spiritus sapientie & timoris Dei. Hi sunt qua

ד למצות בני ימות
 מומור ר דוד
 פקדתי ענני
 אלה צדקי בצר
 תרחקת לי חנני
 ושמע תפדתי
 בני אש עד מה
 כבודי לכלמה
 ואתה יק
 תבקש טוב סלה
 ודע כי תפול
 ותה רחמי לך
 ושמע בקראי
 אלהי רגוזי ואל
 תחטאו אמר
 בלבבכם ער
 משפכם
 ודמו סלה
 וקמו זכתי
 צדק בט
 ובטחו אל יהוה
 רבים אמרים מי
 יראנו טוב נסה
 עלינו אור פנה
 יהוה נתנה שמחה
 בלפי מעת תגם
 ותרושם ר פני
 בשלום יתח
 אשכבה ואישן כמי
 אמה יהוה לבדך
 לבטח תושבתי

III. Ad victoriā. Laudatori
 Pfalmus, Davidis.
 Cum inuocarem rēdidisti mihi
 DEVS iustitie mee, ī āguſtia
 dilataſti mihi, miſereī mei &
 exaudi orationem meam.
 Filii viri, vſquequo
 honor meus ad ignominiam,
 diligetis vanitatem,
 inquiretis mendaciū ſemp.
 Et ſcitote quoniā ſegregauit
 DEVS miſericordem ſibi,
 DEVS exaudiet, cū clama.
 ad eū. Cōtremiſcite & nolite
 peccare, dicite
 in cordibus veſtris, ſuper
 cubilia veſtra
 & tacete
 ſemper. Sacrificate ſacrificia
 iuſtitie, &
 fidite in DEO.
 Multi dicentes quiſ
 oſtēdit nobis bonū, erige A.
 vexillū ſup nos, lumīs faciei
 DEVS. Dedisti letitiā (tue
 ī corde mō, a tpe frumētū eorū
 & B. vinū eorū, multiplicati
 ſunt. In pace, v nice
 cubabo & dormiam, quia
 tu DEVS ſpecialiter
 ſecurum habitare feciſti me.

III. In finē in carminibus
 Pfalmus David.
 Cum inuocarem exaudiuit me
 Deus iuſtitie mee ī tribulatiōe
 dilataſti mihi. Miſerere mei, &
 exaudi orationem meam.
 Filii hominum vſquequo
 graui corde,
 vt quid diligitis vanitatem
 & queritis mendacium.
 Et ſcitote quoniam mirificauit
 dominus ſanctum ſuum,
 dñs exaudiet me cū clamauero
 ad eum. Iraſcimini & nolite
 peccare, que dicitis
 in cordibus veſtris & in
 cubilibus veſtris
 compungimini.
 Sacrificate ſacrificium
 iuſtitie &
 ſperate in domino,
 multi dicunt quiſ
 oſtēdit nobis bona. Signatū eſt
 ſuper nos lumen vultus tui
 domine, dedisti letitiam
 in corde meo. A fructu frumētī
 vini & olei ſui, multiplicati ſūt.
 In pace in idipſum,
 dormiam & requieſcā. Quoniā
 tu domine ſingulariter
 in ſpe, conſtituiſti me

δι.
 ψαλμός
 Εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι
 ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν
 ἐσπλάτνωσά με, οἰκτειρησόν με, καὶ
 εἰσακούσου τῆς προσευχῆς μου
 υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως ποτε
 βαρυκαρδίοι,
 ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαίωτητα
 καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. Διαψαλμα.
 Καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάσωσι
 κύριος τοῦ ὕψους αὐτοῦ,
 κύριος εἰσακούσεται με ἐν τῷ
 πρὸς αὐτὸν. Ὁργίζετε
 ἁμαρτάνετε, ἀ λέγετε
 ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
 κοίταις ἡμῶν
 κατηύγητε.
 Διαψαλμα. Θύσατε θυσίαν
 δικαιοσύνης καὶ
 ἐλπύσατε ἐπὶ κύριον,
 πολλοὶ λέγουσι, τίς
 ἀνέξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Ἐσημα
 ἔφησα τὸ φῶς τῶ προσώπου σου
 κύριε, ἐλάωκα σβερροσύνην
 εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρτε
 οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθη
 ἡ εἰρήνη ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 κοιμηθῆσομαι, καὶ ὑπνώσω. Ὅτι
 σὺ κύριε κατὰ λόγον
 ἐπέλιθισα τὸ κέλευθόν μου.

is patribus signa uti videre est tota fere ueteris instrumenti ferie. Verum id quod legitur apud interpretem Chaldeum libri
 simi Iob quicūq; is fuerit, non est inter postrema signa interq; postremas figuras computandum. Est autem huiuscemodi
 Et perceperunt tres folti Iob omnia mala que euenerunt ei, ubi scilicet uides

ה למצות אל
 הנחילות מומור לדוד
 אמר האוני
 יהוה בנה תבני

V. Ad victoriā Hanechilot
 .i. musices istm. ps. Davidis.
 Verba mea audi
 DEVS itellige cogita. meā.

V. In finē p ea q hēditatē
 cōsequitur. Pfalmus David.
 Verba mea auribus percipe
 dñe, intellige clamorem meū.

ε. Ὑπὲρ τῆς κληρονομίας
 ψαλμός τῷ Δαβίδ.
 Τα ῥήματό μου ἐνώτισαι
 κύριε, σύγγεν τῆς κραυγῆς μου

المزمور

الرابع

الشدة

عني

صلاتي

حتي متى

الباكل

والكذب

الرب

قد انتخب

بالعبد الرب يستجيب له

اذا دعوا اليه اغضبوا

ولا تائموا

وعلي ما تهمون

بقولكم انتموا

عليه في ما جعلكم

اخذوا الله ذبيحة

البر وتوكلوا علي الرب

كذبيرون يقولون من

يرينا الخبرات قد اذا

عليانور وجبهه

يارب اعطيت قلبي

فرحاً من ظن شرارت

الغمم والخمر والزيت

وبالسلامة

لا يعلموا كسفي وانام

لخطات وحدك يارب

اسكنني على الرجا مكينا

لشبحها على بديها

موسيفيرا لود:

بعيدون صلاتي كقبيل مني

اللة صدقوتي بعين

عكثا افتميتا لي حوس

للي وكبرا صلاتي

بنديتسا مسورا مة

ايكرت لايها كنعوتها

هوديمون سديك

كبعين ديمورا לעلمين:

ويدعو اروس فر

يوسيديك اليه

ييكبرا صلاتي

كمقرانيتها ليتها: يوعو منيه

ولما تخبون اخبون فلعون

فويمكون وشيلتم بللبل

ويكرا عرا شويمنون

وايديرو زومي ميثوتها

للعلمين: كبشوي يذرون

ويחשב לבון ככבשר

צוקי וספרו עלי:

כגועז דאמנין מן

יחמינגא טבא ניסרה

עלניא ניהור סבר אפר

יי: יתבת חווריטה

בלבבי מן עידן דעבודיה

וחמר יון סגועי:

בשליטה דיוד

אשכוב ואשמך מסור

ואנת יי ברבור

לחיצון מותבנגי:

III. In laudē, beneghinot .i. laudator[um] instrumentis. Laudatoria Daudis.

In tempore orationis mee, recipe a me Deus iustitie mee, in tempore angustie dilatasti mihi, miserere mei & accipe orationem meam.

Filii hominis, vsquequo honor meus ad vituperium, amabit inania, queretis mendacia in eternum.

Et scitote quoniam separauit DEVS misericordem sibi, DEVS accipiet orationem eius cū iuocauerit eū. Cōtremiscite ab illo,

& nō peccetis, dicite orationē vestrā, i ore vō & petitionē vram i corde vō, & orate super cubile vestrum,

& mementote diei mortis semper. Domate cōcupiscentiā vestrā, & reputabitur vobis sicut sacrificia iustitie, & sperate in DEO.

Plures sunt qui dicunt, quis ostendet nobis bonum, leua sup nos lumen iocunditatis faciei tue DEVS. Dedisti leticiam in corde meo, a tpe qd frumentū eorū & vinum eorum multiplicata sunt.

In pace vnice, accubabo & dormiam, quoniam tu DEVS singulariter seure sedere facies me.

A Libro...

hilim... Mul ti dīcentes. Is sunt seculi qui runt israeli, nobis ut adda eli in bonis fu li. Israel auter eis, per quot tiones, per que tutes, per que mortes dedim ipfos ad san nominis, s. De uenitis accipe ex abrupto. leua super n uultus tui De eture sunt g Huna in noi Aha dixit. coniuention: culantes sicut est. Ecce leua tes manum ad populos e gnū meū

B. Hoc unum frumentum, quod cres detes auget: mul tiplicat, illud quod indefinenter tractatur in factis ecclesijs, sola species, que frumentum est enim iam corpus uerum, sanguinem Christi conuer sum. Hunc uero tam miri tan bilis sacramen ta tradita sunt

runt arbores que erant in hortis eorum aruisse, uideruntq; panem quo sustentabantur conuersum in carnem uiuentem, quod bibebant conuersum in sanguinem. Et recesserunt unusquisq; de loco suo, & huius officii gratia liberati sunt a deo locum qui deputatus erat eis in gehenna. Heliphaz de regione teman, que ut placet multis insula est in sinu arabico de prouincia iuha, quam credunt esse partem egypti superioris, Zophar de regione naama ea est terra Iudee quam pro appellant. Et ipsi quidem conuenerunt in unum, ut accederent ad Iob consolaturi & confortaturi eum.

المزمور

الخامس

قول

يا وكن له

لشبحها على حبيتي

موسيفيرا لود:

سمي يا رب اسمع

يا وكن له

V. In laudem. Choris.

Laudatoria Daudis.

Verbum meum auscultra

DEVS, intellige cantum meum.

תקשיבה לקול שבע
מלכי ואלהי בני
אלהי אלהי ישראל יהוה
בקר תשמע קולי
בקר אענה לך
ואם לא
תשמע קולי
ואם לא תענה
לך יהוה יהוה
הוללים לך
ענינו שנתת כל
פעלי און ונאבד
דברי כוב איש דמים
ומרמה יתען
ואני בך
אבוא ביתך אשתחוו
אל היכל קדשך
ביראתך יהוה יהוה
בצדקתך למען
שורת השם לפני
דרכך ירו
בפי ישר
קרב הוה
קבר מתות גרונו
לשונם יהליקון
האשמים אלהים
יפלו סמוע צותיהם
ברב פשעיהם
הדיחמו בידם
בך וישמחו כל
חוסים בך לעולם
ירגו ומסד עלימו
ועלצו בך אלהי
שמך בך את מברך
צדיק יהוה בצנה
רצון תעטרנו
ולמנצ בנגינות
על השמינית
מזמור לדוד
יהוה אל באפק
תוכיחני וא
בחמתך תיסרני

Intende voci clamoris mei,
rex meo & DEVS meus, qm̄
ad te orabo. DEVS
mane audies vocem meam,
mane ordinabo ad te,
& oteplabor. Qm̄ n̄ DEVS
volens impietatem tu, non
hītabit iuxta te malignus. (C
stulti ī ospectu (Nō manebūt
oculoram tuorum odisti oēs
operātes Iniquitatē. Perdes
loq̄ntes mēdactū, vix sāguī.
& dolosū, abofābif DEVS.
Et ego ī mltitu. mificō. tue
introiabo domū tuā, adorabo
in templo sancto tuo
ī tīore tuo. DEVS deduc me
in iustitia tua, pp (ciē meā
īfidiatores m̄os, dirige añ fa
viam tuam. Non est enim
ī nōre eius m̄cum,
Interiora eorum infidie,
sepulchru patēs guttur eorū,
linguam suam leuigabunt.
Condemna eos DEVS,
decidant a consiliis suis,
iuxta mltitudinē scelex eorū
expelle eos, qm̄ puocauerūt
te. Et letentur omnes
qui sperant in te, in seculum
laudabunt & proteges eos,
& letabūtur in te, amatores
noīs tuī. Quia tu benedices
iusto A., DEVS vt scuto,
placabilitate coronabis eū.
VI. Ad victoriā laudatoriis
oetonario. i. cithara octo
cordarum. Psalmus Dauidis
DEVS ne in furore tuo
arguas me, neq̄
in ira tua corripias me.

Intende voci oracionis mee,
rex meus & Deus meus. Qm̄
ad te orabo domine
mane exaudies vocem meam.
Mane aſtabo tibi
& videbo, quoniam non Deus
volens iniquitatem tu es. Neq̄
habitabit iuxta te malignus, (C
iniusti ante (neq̄ pmanebunt
oculos tuos. Odisti omnes
qui operantur iniquitatē pdes
oēs q loquūt mēd. Vix sāguinū
& dolosum abominabitur dñs,
ego at ī mltitudīe mificō. tue.
Introibo in domū tuā, adorabo
ad templum sanctum tuum
in timore tuo. Dñe deduc me
in iustitia tua propter (ctu tuo
inimicos meos, dirige in cōspe
viam meam. Quoniam non est
in ore eorum veritas,
cor eorum vanum est.
Sepulchrū patēs ē guttur eorū,
linguis suis dolose agebant,
iudica illos Deus.
Decidant a cogitationibus suis,
fm multitudinē impietatū eorū
expelle eos, qm̄ irritauerunt
te domine. Et letentur omnes
qui sperant in te, in eternum
exultabunt & habitabis in eis.
Et gloriabunt ī te oēs q diligūt
nomen tuum, qm̄ tu benedices
iusto. Domine vt scuto
bōe volūtatī tue coronasti nos.
VI. In finem in
carmīnibus pro
octaua. Psalmus Dauid.
Domine ne in furore tuo
arguas me, neq̄
in ira tua corripias me.

προσχεσ τη φωνη
ο βασιλευς μου η ε
προς σε προ ευξομαι
το πρωι εισακουση τη φωνη μου
το πρωι παρασημοισαι
η ερωταμαι οτι ουχι θεος
θελου ανομιαν συ ει. ου (μηνο
παροικησαι πονηρομωμοσ ου δε δ
παροικησαι κατενυμητι
αυ ο βασιλευς σου. Εμισησας πα
τη εργαζομενους τω ανομιαν, απο
παντας τη λαληντας το λευδου.
η δελιον βελιουα) κς, (δρα αιμα
εγω δε εν τω πληθει τε ελεησων
ειστελευσομαι εις του οικου
του αγιου σου,
αυ σου. Κυριε ελεησων
η δικαιοσυνη σου, εκεκα
τω εχθρων μου κατενυμων ενωπιου
τω ελεησων. Οτι ουκ εστι
εν τω σωματι αυτων αληθεια
η καρδια αυτων ματαια.
Ταφος ανωμενος υλαρυξ αυτω
ταις γλωσσαις αυτων εδολιον,
κρινου αυτους ο θεος. (ων αυτων
Αποπισατωσαν απο των διαβουλι
κατα το πληθος των ασιβδων αυτων
εξωσον αυτους, οτι παρεπικρανε
σε κυριε. και αφρηθησαν παντες
οι ελεησοντες εω σε, εις αυωσ
αγαθιασων) η κατασκηνωσ εν αυται
και καυχονται εν σοι οι αγαθω
το ονοματου οτι συ ελεησων
δικων κυριε. Ωσ οπαλω
αλοκιασ εσεφανωσας ημασ
ε. εις το τέλος
εν υμνοις υπηρ
της ογδονσ φαλωσ τω Δαυιδ
Κυριε μη τω θυμω σου
ελεξησ με μη δε
τη οργη σου παιλιουσημε.